ANUL XVII. — No. 3520

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcția . . . 3.26.60 / Administrația . . 3.26.60 / Redacția . . . 3.26.69

• • Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Miercuri 26 Iunie 1940

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea: GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris în reg. public. Tribunalul Ilfov Secția I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE: Strada Anghel Saligny No. 2 București

MOȚI SPAKOV

văzut de Ionel Teodoreanu

D. IONEL TEODOREANU

In orașul bisericilor în care ard toate tămâile trecutului pentru toate agoniile prezentului, în orașul poeților palizi, al tocurilor strâmbe și-al galoșilor vulcanizați, în orașul intoxicat de artă sedentară și de intelectualitate cu șprit sau radio, în orașul tuturor bovarismelor, — a descins alegru un om care pe cântarul puterii, nu pe al grăsimilor, cântărește optzeci și două kilograme.

Citiți optzeci și două kilograme de putere pură, devenită os, sânge, mușchi, tendon și nerv.

Dacă această putere ar fi fost piatră, piatra ei s'ar fi mâniat și ar fi vâjâit în praștia lui David: cel care zvelt, a biruit cantitatea lui Goliath.

Dacă această putere ar fi fost apă, lichidul ei nu s'ar fi trândăvit în bălțile batracian guralive, nici n'ar fi înverzit în putini o beze, nici inelată n'ar fi stat adânc în fântâni cu stele — ci sireapă, și-ar fi ales cascadele, căzând din înălțimea stâncilor pe albii cu spinarea plecată sub cnuturile ei.

Dacă această putere și-ar fi ales flacăra drept trup, focul ei nu ar fi fost cel care își culcă'n sobe lenea de aur la care se'ncălzesc mânile, se rumenesc obrajii și se coc castanele — ci lancea de galop a trăsnetului care cutremură inimile și închide ochii.

Și dacă această putere ar fi fost vânt, acel vânt n'ar fi mânat gunoajele toamnelor și colburile verii, ci ar fi bombat pânzele unei homerice trireme, ducând-o pe o mare verde spre victorii roșii.

Vreau să spun că destinul acestei puteri, în orișice formă s'ar fi întruchipat, era năpraznica dominațiune, victoria vitează.

Alegând întâmplător forma lui Spakow, concretul acestei făpturi omenești — puterea care-și căuta fiinta, și-a găsit-o. In piatră pentru praștia biblicei fapte, în izbucnire de apă sau de foc și'n vânt de triremă, puterea pură nu și-ar fi găsit o formă mai strictă și mai plenar expresivă decât în acest Spakov.

Și uitasem! Iată: dacă această putere s'ar fi investit în vers, acel vers electiv ar fi fost galopul eroic dintr'un sonet al Trofeelor lui Heredia.

Iată posibilul puterii închise în Spakov. Și iată dece Spakov merită să fie prezentat de pana unui scriitor, mai ales suavilor intelectuali căzuți cloște pe vis, care văd în box apologia copitei.

Admir cu același creer și cu aceleași bătăi de inimă, un vers înalt, vecin cu tremurul luceferilor, o pictură adâncă până la taină, o coloană antică în care marmura are elanul neted al unei nudități de zeu adolescent — cât și pe un Spakov: fiindcă în toate acestea găsesc plenitudinea unui acord predestinat între conținut și expresia care-l destăinuește.

Admir insomnia stânjenelului care poartă în aburul petalelor străveziul și delicatele învinețiri ale unei înserări pe ape blânde; dar admir deopotrivă, deși altfel, și bull-dog-ul, acest tank canin, această dihanie de o feroce slutenie și de-o îndârjire în atac neînvinsă nici chiar de poruncile instinctului de conservare.

*

Acest Spakov, despre care nu mă sfiesc să vorbesc apologetic, nu apare decât pe ring, în clipa metalică a gongului.

Până atunci, pe stradă, la teatru, la berărie, sau în fotografie, e un băiat zdravăn, sanghin, jovial, cu dinți carnivori, ochi ager micșorați în fundul arcadelor ospitaliere, cu falcă agresiv dură, frunte dârză și nas energic: om ca toți oamenii tineri și teferi, care trec fără pesimism metafizic și fără urticarii introspective, printre ispitele vieții și semnele ei de întrebare.

Atâta vreme cât e un simplu individ social, nimic nu denunță substanța epică a ființei lui.

Dar în clipa gongului care răsună ca o virilă bătae a unei inimi de bronz — inima epică a luptei — Spakov apare în nuditatea lui sportivă ca în armura unei Iliade.

E un trup al puterii, al faptei violente, cu mască de junglă și pumni de catapultă.

Inaintează dens ca un val de adânc atlantic, purtând pe ritmul picioarelor sprintene, balansul unui atac la pândă.

Masivitatea onctuoasă a șarpelui boa îmbinată cu agerimile latente ale acestuia.

Toți mușchii trupului privesc, ascultă, și judecă. E pânda unei mulțimi în acest unicat omenesc.

Auzi o respirație scurtă, deasă, nazală, un fel de gâfâit de locomotivă pornită.

(Continuare în pag. IV-a)

Cine va conduce jocurile Rapid-Gradjanski

Cele două matchuri Ferencvaros-Beogradski, care se vor disputa în cadrul semi-finalelor «Micului C. E. C.», se știe că vor fi conduse de arbitrul român P. Kroner, care a fost ales de comun acord de cele două grupări interesate.

Pentru jocurile dintre FC. Rapid și Gradjanski discuțiile asupra arbitrilor sunt deasemenea pe cale să se termine. Pentru ediția care se va juca Duminică la Zagreb a fost ales d. Kiss (Ungaria), care a arbitrat la București matchul Venus—Beogradski. Pentru ediția a doua a matchului F. C. Rapid—Gradjanski este probabil să se apeleze la d. Rubint (Ungaria).

F. C. RAPID A INCEPUT PREPARATIVELE PENTRU MATCHUL CU GRADJANSKI

Un singur antrenament Marți

Echipa pleacă Joi seara sub conducerea d-lui ing. Zota

Duminecă la miezul nopții s'a sunat stingerea în tabăra Rapidului. Pofta de chef a celor cari învinseseră pe Hungaria a fost potolită din ordinul conducerii pătrunsă de sentimentul că echipa se găsește în săptămâna unui match foarte dificil.

Intr'adevăr sorții au vrut ca F. C. Rapid să cadă cu Gradjanski, care deține titlul de campion al Jugoslaviei și în această calitate reprezintă footballul croat ca selecționate a Croației.

In C. E. C. Gradjanski are la activ o categorică eliminare a Ujpestului. Toate aceste elemente arată valoarea adversarului pe care îl va întâlni F. C. Rapid.

UN SINGUR ANTRENAMENT

Pentru azi jucătorii feroviarilor nu fost convocați la antrenament. Auer a luat hotărârea ca înainte de deplasare feroviarii să facă un antrenament de condiție.

Eri s'au îndeplinit formalitățile pentru obținerea pașaportului, iar plecarea a fost fixată pentru Joi seara.

Expediția va fi condusă de d. ing. N. Zota, care a condus echipa și la Budapesta

După cuplajul de Duminecă

Cifre, reflecții și concluzii

Rapid a câștigat în stil european

O altă explicație a înfrângerii Venusului

Markusici, portarul lui Beogradski, prinde balonul expediat de Humis.

E interesant de reținut faptul că s'a bătut un record foarte vechi în materie de încasări. Rețeta trecând de 2 milioane s'au întrecut cifrele analoage în materie de încasări la matchuri între echipe de club. S'a mai bătut și recordul vânzărilor de bilete la casele dela teren. Intr'adevăr, la teren s'a încasat 700.000 lei, cifră care reprezintă un record și pentru manifestările echipei naționale.

Tradiția fotballului n'a pierit deci. Lumea vine la marile manifestări. Succesul material al matchurilor de eri, trebue să folosească de îndreptar cluburilor. Există un public propriu al stadionului A. N. E. F. Nu vine decât la matchurile cari se joacă pe acel stadion.

Inainte de a părăsi capitolul spectatorilor și pentrucă FC Rapid a rămas în competiție e cazul să facem o observație care privește mai mult grupările organizatoare. Măsurile de ordine în jurul terenului de joc au lăsat de dorit. Anumite laturi ale terenului s'au transformat într'un bulevard, iar în jurul goalurilor s'au format aglomerații cari au fost trecute cu vederea de arbitrii.

Intâmplător atmosfera a fost calmă, nu s'a întâmplat nici un fapt care să fi enervat publicul. Inchipuiți-vă ce s'ar fi întâmplat dacă un incident reușia să scoată din sărite pe spectatori, vă închipuiți ce soartă avea jucătorul sau arbitrul vinovat din moment ce spectatorii se găseau cntar pe linia de out. Ne reamintim tot în Cupa Europei Centrale că din cauza intervenției publicului pe teren, a fost anulat un joc... Amintirea aceasta ar putea fi un motiv de reflecție pentru acei cari au văzut ce s'a întâmplat Duminecă și mai au de jucat în Cupa Europei Centrale...

●

Matchul Beogradski — Venus a fost condus de d. Kiss. Trebue să recunoaștem că sub raportul competinței și obiectivității oaspele ungur a isbutit să se impună. Am rămas cu un sentiment de neînțelegere față de un singur capitol în care s'a văzut vinovat de exagerări. Ne referim la sancțiunile date pentru joc periculos. In acest domeniu a fost de o pedanterie rar întâlnită la un conducător de matchuri internaționale.

Sancționarea pentru joc periculos nu este reglementată prin texte categorice ale regulamentului și este una din hotăririle având un caracter interpretativ. Socotim că a face din fiecare intervenție la minge care jenează întrucâtva adversarul, o acțiune de joc periculos înseamnă indiscutabil o exagerare.

*

Trei goaluri la pasiv este un handicap indiscutabil, nimic însă nu torpilează cu efect mai sigur o echipă decât nervozitatea. Venus a demonstrat unde poate duce nervozitatea și ce consecințe nefaste are. Negrii erau atât de nervoși încât la un moment dat se atacau între ei. Nu l'a atacat Iordache pe Petea Vâlcov încât acesta se plângea de dureri la mână timp de cinci minute?

Nervozitatea aceasta a fost cu atât mai fatală cu cât adversarul a dat dovada unui calm specific marilor echipe.

Bodola care privea desnădăjduit depe tușe, privea cum se topesc șansele negrilor și nu avea decât două cuvinte pe buze: «jucați liniștit»... Dar cine să-l asculte. Jucătorii aveau socoteli de încheiat cu diverși adversari pe cari i-au întâlnit în ciocniri grele la Belgrad...

La un moment dat Orza nu lăsase mingea ca să-l «atingă» pe Dubac... Footballistul este o fire de foarte multe ori curioasă...

●

In conducerea Rapidului s'au concretizat două curente în privirea utilizării lui Auer. Se pare c'a obținut câștig de cauză curentul favorabil introducerii lui în echipă. Și noi am salutat întrebuințarea lui Auer, am făcut însă toate rezervele în privința postului ce urma să-i fie încredințat. Noi am fost net împotriva întrebuințării lui Rici în postul de conducător al atacului.

Auer are darul să strângă jocul la centru atunci când conduce atacul. Nimic nu putea fi mai periculos decât acest fel de a strânge jocul, lucru care se poate traduce cu bagatelizare a extremelor. Fără să diminuăm capacitatea tripletei ra-

(Continuare în pag. 2-a)

SUFLU NOU IN CONDUCEREA RIPENSIEI

D. Mihai Popovici a fost cooptat vice-președinte al grupării timișorene

Nu mai este un secret pentru nimeni că federația română de football face un puternic efort pentru a da altă viață provinciei.

D. MIHAI POPOVICI

Monopolizarea mișcării footballistice în Capitală — observată mai accentuat în cursul actualului campionat, în care grupările bucureștene au ocupat primele trei locuri — a fost semnalul acestei acțiuni, din care forul nostru de specialitate, în frunte cu d. general Gabriel Marinescu, își face un veritabil crez.

Acțiunea federației nu ar putea însă să se impună decât foarte greu — ca să nu spunem mai mult — dacă alături de ea, veritabilă paralelă nu ar fi drumul pe care-l croesc conducătorii grupărilor fruntașe ale provinciei.

Timișoara a fost cea care a dat semnalul

Reușind să capteze, pentru Ripensia, pe d. CORIOLAN BARAN — primarul general al Timișoarei — și-a asigurat, dintru început un formidabil «atout». D. Coriolan Băran nu a venit în fruntea Ripensiei pentru a poza sau a se instala într'un post pe care să-l ocupe decorativ.

Din momentul în care a pășit în fruntea fostei echipe campioane naționale, d-sa a procedat la reorganizarea Ripensiei, de care se simțea atâta nevoie. A dat, în scurtă vreme, un suflu nou grupării și — oprind-o pe marginea prăpastiei — îi pregătește culmi noui de escaladat.

In toate câte a făcut până acum, d. Coriolan Băran a dovedit o mână fericită și o voință care poate trasa o linie de conduită perfect dreaptă.

Gruparea a fost pornită din nou. S'a consolidat intern și revine cu revendicări serioase pentru viitor.

UN NOU VICE PREȘEDINTE: D. MIHAI POPOVICI

Prima parte a programului de lucru pe care și l-a propus președintele grupării timișorene fiind epuizată, cu rezultate cari nu au nevoie a fi amintite, d. Băran pornește la partea doua — care este mai dificilă decât prima.

Ripensia trebuie să-și recâștige strălucirea din trecut.

Trebuie pentru că așa îi cere tradiția Timișoarei sportive și pentru că așa o dorește conducătorul ei prim.

O asemenea operă, care nu poate fi realizată biroucratistic, necesită însă și colaboratori destoinici și cu mare putere de muncă. Ripensiei i

(Continuare în pagina 4-a)

VENUS ȘI RAPID

Un eșec și o victorie.

Și una și alta la fel de așteptate, încît numai un miracol ar mai fi putut aduce calificarea Venusului ca și eliminarea Rapidului.

Nu cred că este cineva printre spectatorii matchurilor de Dumінecă, să poată fi nelămurit asupra celor două performanțe, una pozitivă — a Rapidului, alta negativă — a Venusului. Ceiace s'a petrecut la A. N. E. F. a fost concludent.

Fiindcă însă s'au discutat rezultatele în paralelă, este cazul să tragem linie și să adunăm.

Să dăm astfel Cezarului, ce e al Cezarului. Rapidului admirația care i se cuvine. Venusului, toată compasiunea unor înțelegeri a lucrurilor, dincolo de mediocra lui prezentare.

Nu vreu să scuz o înfrîngere, care a fost prea categorică pentru a mai găsi pete în soare. Dar încerc să nu se coboare o frumoasă victorie romînească la nivelul discuțiilor de partid.

Este tocmai ceiace mă temeam că are să se întîmple. Și s'a întîmplat. Nu s'a putut stabili un armistițiu între suporteri. Taberele n'au înțeles să facă front comun. Dece? Pentrucă la noi, în sport, există un exclusivism feroce. Nu există neutralitate în opinia sportivă romînească (recte bucureșteană), nu poți fi decît rapidist sau venusist. Altfel nu ești interesant. Am crezut totuș că găsim un moment potrivit să provocăm o destindere: într'un moment greu și nedrept pentru campioni — pentru aceiaș campioni cari i-au fermecat pînă și pe adversari, în matchurile lui cu Rapid.

Dar cum uită publicul nostru! Spunea cineva că mulțimea e femee, adică merge cu cine e mai puternic. A mers cu Venus cînd, și fără aplauze, condiția lui fizică formidabilă și marea lui formă tehnică îl duceau sigur la victorie. Dar l-a părăsit cînd Venus nu mai dispunea de armele lui proprii, nici de cadența morală intrată pe poarta spitalului odată cu Bodola și într'un moment decisiv cînd numai cutremurul de mii de glasuri l-ar fi putut remonta.

Avem un public capricios. Spectatorul nostru nu se antrenează decît dacă se petrec faze care să-l dizolve. Ceiace nici Rapidul n'a reușit decît în excepționalele isbucniri ale lui Sipoș sau la intrările sigure ale lui Șlivaț, goalul pe răsturnate al lui Baratki și alte cîteva faze electrizante. In rest, niciun glas nu se lansa să străpungă plictiseala generală. Și Hungaria domina, să nu uităm. Ceiace înseamnă că, dacă avea un atac mai decis, putea marca și răsturna multe socoteli, cu complicitatea mult stimatului nostru spectator.

Dacă astfel, Rapidul ar fi fost învins, s'ar fi spus că nici nu se putea altfel de vreme ce adversarul era o echipă dela Budapesta. Căci așa sîntem noi: ne fîstîcim ușor în fața reputației...

Intîmplător am stat într'un cuib de viespi, adică între un grup de rapidiști și unul de venusiști și am putut simți astfel humorul tragic al unei Duminici ce trebuia să fie fără paimi, fără glume... Glume pe seama unor jucători care, oricît, sînt oameni și deci supuși atîtor și atîtor necunoscute — cum bine spunea un vechiu internațional, că de cîte ori se certa cu soția acasă, juca prost, nervii nerăspunzând unei supraîntinderi.

Or, pentru măruntele glume de pe margine, pentru acel particularism de club caracteristic nouă, n'am avut la A. N. E. F. — entuziasmul incendiar care a împins Ferencvaros-ul să joace la o singură poartă, în aceiaș zi, la Budapesta.

Ascultam bucuria unora pentru necazul celorlalți. Cu ce ar fi fost mai prejos Rapidul, dacă Venus ar fi făcut figură convenabilă? Atît timp cît Rapidul trăește prin rezultatele lui proprii și nu are nevoie de negativele Venusului.

Rapid e mare prin dubla lui victorie, care e numai a lui și nu-i a nimănui altul, nici măcar a publicului nostru, colosal de rece, de obiectiv — încît a aplaudat frenetic pe Beogradsky... Și cînd mă gândesc că anumite svonuri se însinuau în presa streină cum că publicul nostru este ostrogotic, hunic, sau mai știu eu cum!

Publicul nostru este cel mai convenabil decor pentru orice match, oricît de mare ar fi el.

Și — păcat! — cel mai mare vrăjmaș al nesiguranței echipelor noastre.

Iată un motiv — de ambianță — care a încadrat perfect înfrîngerea Venusului, și nu era departe de a-l lipsi de stimulent și pe excelentul — de azi — Rapid.

Cu atît mai mult cu cît Venus juca cu Beogradski iar Rapidul cu Hungaria.

Intre Beogradski și Hungaria e o distanță ca dela cer la pămînt.

Incît înfrîngerea unora nu poate fi supusă criteriilor care au omagiat mai mult decît au explicat o victorie.

Ceea ce vom face într'un aricol următor.

Fiindcă vrem să păstrăm proporțiile peste tot și să nu uităm azi pe excepționalul Venus de ieri, căci tot așa vom uita mîine pe magnificul Rapid de azi.

Tocmai pentru o împăcare a taberelor — fără capitulări.

Ion Băleanu

O defecțiune în echipa Rapidului

Sipoș nu va juca la Zagreb

Dan Gavrilescu sau Căpușan? Cine-l va înlocui?

Sorții au decis.

In cadrul turului doi al competiției «Micului C. E. C.» — pentru care s'a calificat de o manieră atât de strălucită — gruparea bucureșteană F. C. Rapid va trebui să întâlnească redutabila formație jugoslavă Gradjanski.

Contra campionilor Jugoslaviei — care au jucat atâtea matchuri sub titulatura Croației — F. C. Rapid are o misiune din cele mai dificile, cu atât mai vârtos cu cât în primul joc, cel de Duminică, nu va putea dispune de cea mai bună formație.

Cel mai bun jucător al Rapidului, excelentul Sipoș nu va putea face deplasarea la Zagreb, fiind nevoit să rămână în Capitală.

Auer nu a putut juca la Budapesta.

Sipoș nu poate juca la Zagreb.

Iată cum a trebuit și trebuește să primească feroviarii bucureșteni partidele «Micului C. E. C.».

Nu înseamnă însă că fără Sipoș F. C. Rapid a abandonat matchul dela Zagreb. Din contra indisponibilitatea aceasta forțată stimulează mai mult pe bucureșteni în ambiția lor.

Problema care și-o pun astăzi este cu cine să-l înlocuiască pe Sipoș.

SIPOS

Pretendenți sunt numai doi: Dan Gavrilescu și Căpușan. Intre aceștia va trebui să se stabilească preferințele acelora cari vor alcătui echipa și care au la îndemână două formule pentru alcătuirea liniei de atac. Prima formulă ar fi următoarea: Bogdan, Wetzer III, Baratki, Dan Gavrilescu și Auer. In cea de a doua formulă s'ar apela la două extreme de meserie, componența quintetului ofensiv fiind: Bogdan, Wetzer III, Auer, Baratki și Căpușan.

Antrenamentele cari se vor face în cursul prezentei săptămâni vor aduce soluția definitivă, alegerea neputând suferi întârziere.